

Бог не хоче, щоб ми потрапили в тенета образи. Христос закликає нас любити, щиро прощати одне одному і вирішувати всі суперечки по можливості мирним шляхом. Оточуючі можуть говорити вам, що негативні переживання тільки загартовують вас. Вони можуть радити вам «тримати удар» і бути терпеливими. Можливо, ви зможете робити вигляд, що у вас усе добре, але всередині все одно відчуватимете біль і ще більшу порожнечу. Тому намагайтеся не приховувати «скриньку» своїх образ, а ділитися ними з ближніми. Не ховайте від людей свої негативні спогади. (Далі буде)

Молитва Господня – зразок нашої особистої молитви. (Продовження)

Пріоритетом молитви - поклоніння

У молитві «Отче наш» Ісус наводить декілька прохань: «Нехай прийде Царство Твоє; ...хліб наш насущний дай нам сьогодні; ...визволи нас від лукавого». Тобто Господь закликає нас висловити свої потреби Богові. Але в той самий час ми маємо бути обережними, щоб прохання не стали домінуючими в нашій молитві. Ми не повинні ставитись до Бога як до універсального виконавця всіх побажань. Звичайно, Господь готовий допомагати нам у всьому, підтримувати у кризових ситуаціях, але Він також хоче, щоб ми приходили до Нього у простоті серця, шукаючи Його присутності, любові та милосердя. Він очікує не тільки наших прохань, але взаємної любові і поклоніння.

Небожителі натхненно поклоняються Богові, «і спокою не мають ні вдень, ні вночі, промовляючи: «Свят, свят, свят Господь Бог Вседержитель» (Одкр 4,8). Небесна хвала відкриває шляхи Божої благодаті і наше поклоніння викликає таку саму дію. Поклонятися Богові, святити Його ім'я — означає ставити Бога на перше місце у своєму житті. Все інше, що ми робимо, має виходити з нашого бажання поклонятися Богові і прославляти Його ім'я. Це включає і наше ставлення до рідних, близьких, друзів, до своєї роботи і місії в Церкві.

Однією з головних ознак того, що ти ввійшов у Божу присутність, є твої праведні думки і твої вчинки. Якщо після молитви ти стаєш добрішим, терплячішим, милосерднішим, то виходить, що спілкування з Небесним Отцем змінює твоє серце. Не забудь подякувати за це Господу Богу.

Прийми рішення проводити більше часу з Небесним Отцем. Намагайся щодня входити в Його присутність і поклонятися Йому.

І коли ти молишся, пам'ятай, що Всемогутній Бог любить тебе. Він у захопленні від тебе. Його серце радіє щоразу, коли ти говориш: «Отче, я хочу побути з Тобою». Він справді тішиться спілкуванням із тобою. Віриш ти в це чи ні, але ми всі даруємо Йому радість, коли горнемося до Нього.

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 100

IV Неділя Великого Посту 30.03 - 6.04.2014

Розклад Богослужінь:

Понеділок, Середа – 8.⁰⁰ год.
Вівторок, Четвер – 18.⁰⁰ год.
П'ятниця, Субота – 8.⁰⁰ і 18.⁰⁰ год. - Реколекції

Неділя: 6 квітня 2014 р. – V Неділя Великого Посту

8.⁰⁰ год. – Розарій

8.³⁰ год. – Поклоніння Пресвятим Дарам.

Св. Меса – 9.⁰⁰ і 11.⁰⁰ год.

- Гірки Жалі – Середа, Субота, Неділя.
- Хресна Дорога – П'ятниця.
- 1 П'ятниця, Субота і Неділя місяця.
- 4 - 6 квітня – Реколекції. Сердечно запрошуюю всіх.
- Катехези не буде.

Біблейський коментар на IV Неділю Великого Посту

Устань, помаж, це він. (1 Сам 16,12)

У кожній юдейській родині здавна суворо дотримуються сімейної ієрархії. Батько — голова дому, його старший син — прямий спадкоємець, інші сини успадковують меншу частку, ніж їхній старший брат.

Однак Святе Письмо розповідає нам про людей, які вийшли за рамки цієї ієрархії. Наприклад, Девора була жінкою, що стала нарівні з чоловіками суддею Ізраїлю і провідницею війська (Суд 4-5). Яків хитрістю забрав первородство у старшого брата Ісава (Бут 27). Гедеон, найбільш непоказний у своїй родині, став великим воїном і визволителем свого народу (Суд 6-7). Давид, наймолодший син Єссея, був помазаний на царя.

За традицією всі ці люди з тієї чи іншої причини не могли стати лідерами в Ізраїлі. Але Бог вирішує інакше. Він дивиться на думки і вчинки людини, а не на його становище в родині або в суспільстві. Господь сказав Самуїлу, що Він дивиться на серце, а не на зовнішність.

І сьогодні Бог шукає людей з чистими серцями, які будуть вірними і слухняними Йому. Він шукає людей, які згодні змінюватись під Його впливом. Цар Саул, попередник Давида, відвернувся від Бога, але в Давиді Бог знайшов людину з податливим серцем. Історія Давида говорить нам, що Бог не шукає найдужчих, найбагатших, найгарніших і найталановитіших людей. Господь вибирає тих, хто відданий Йому і прагне жити згідно з Його вченням, хоча і не раз падає.

Ми Божі помазаники. У Хрещенні Господь благословив нас і наповнив Своєю благодаттю. Скажімо ж сьогодні Богові, що хочемо служити Йому і шанувати Його всім своїм життям.

«Господи, створи в мені серце, здатне до переображення під дією Твоєї благодаті. Я хочу вірно слідувати за Тобою і будувати Твою Церкву.»

Крок до свободи

В одній зі Своїх зворушливих притч Ісус Христос розповів історію про те, як цар великодушно простив своєму рабу величезний грошовий борг. Проте коли цей слуга зустрів свого друга, що заборгував йому набагато меншу суму, він не виявив такої великодушності. Слуга залишився глухим до благань товариша і посадив його в боргову в'язницю. Довідавшись про це, господар розгнівався і віддав раба мучителям, аж поки той цілковито не розрахується з ним (див. Мт 18,34). Ісус закінчує притчу словами: «Отак і мій Отець Небесний буде чинити вам, якщо кожний з вас не прощатиме братові своєму з серця свого» (Мт 18,35). Тобто Господь закликає нас ставитись одне до одного з таким самим милосердям, з яким Він прийшов до нас.

Під час Великого посту ми зазвичай зосереджуємось на покаянні. Цього року поміркуймо над таким аспектом покаяння, як прощення. Усім нам знайоме почуття образи на людей, особливо на друзів і близьких. Біль образи довго живе в нашій пам'яті. Неприємні спогади завдають душевного болю і впливають на наші думки та вчинки. Тому прощення є життєво важливим для нас. Приймаючи рішення простити, ми дозволяємо Богові звільнити нас від образи, гніву, озлобленості, які ведуть до ще більшого розчарування і гріха.

Але простити дуже складно. Тяжким випробуванням виявилось це і для Лінди, заміжньої жінки, яка пройшла шлях від образи до прощення. Її історію ми і хочемо розповісти.

Зовнішній спокій, внутрішня метушня

Лінда завжди викликала загальну симпатію. Вона була привабливою і комунікабельною — доброю подругою і працюютою студенткою. Ще школяркою брала активну участь у житті парафіяльної молодіжної групи. Навчаючись у коледжі, регулярно відвідувала святі меси, була організатором багатьох заходів у Центрі Ньюмена. Незабаром після закінчення коледжу Лінда вийшла заміж за Бреда, свою шкільну симпатію, і поринула у сімейне життя. Минуло п'ять років подружнього життя. Бред став успішним бізнесменом, а Лінда — улюбленою всіма шкільною вчителькою. У них було двоє маленьких дітей, собака і гарний дім.

Але згодом, незважаючи на зовнішні ознаки успіху, стосунки подружньої пари почали погіршуватись. Через роботу і виховання дітей у них практично не залишалось часу одне для одного. Бред пізно повертався додому, а Лінда, поклавши дітей спати, відразу засинала на дивані. Сидячи в самоті перед телевізором, Бред відчував образу на дружину, яка завжди посилалася на втому і відмовляла в спілкуванні. Зі свого боку, Лінді хотілося, аби чоловік більше часу

проводив із родиною. Почалися дрібні сварки і незгоди, які створювали в домі негативну атмосферу. Стосунки ставали все більш напруженими, і Лінда запропонувала чоловікові звернутися за порадою до сімейного психолога.

Після цього Лінді здалося, що їхні стосунки з Бредом покращуються, але одного разу він сказав їй: «Я тебе більше не кохаю». Більше того, він зізнався, що зустрів іншу жінку, і йому потрібне розлучення. Лінда була приголомшена. Здавалося, життя було зруйноване вщент. Колись життєрадісна й успішна, Лінда перетворилась на депресивну самотню матір, яка не має достатньо засобів для існування. Вона відчувала образу і ненависть до Бреда та жаль до самої себе.

Але цим історія Лінди не закінчилася. Згодом молода жінка знайшла в собі сили відмовитись від звинувачень і докорів, що керували нею, і навіть більше, простити Бреда і позбутися ненависті до нього. Кульмінаційний момент настав через два роки, коли Лінда змогла зустрітись з Бредом, сказати, що бажає йому щастя, і запросити його до спілкування з дітьми.

Як Лінда змогла відпустити свій біль і простити колишньому чоловікові? Якщо ви запитаете її про це сьогодні, вона відповість, що це була Божа благодать. Нижче ми пропонуємо вам простежити кроки Лінди до зцілення і прощення, щоб за її прикладом також отримати свободу.

Кроки до звільнення

Головне, про що ми маємо пам'ятати в будь-якій ситуації — це те, що Бог великодушний і люблячий. Він завжди поруч із нами, готовий дати нам благодать і силу, необхідні на шляху до прощення.

Хоча ситуації бувають різні, а ми всі унікальні, можна визначити чотири кроки на шляху до свободи і прощення, які закликає нас робити Господь.

По-перше, треба чесно зізнатися собі у ситуації, що склалася, замість того, щоб тікати від неї або заховати глибоко у підсвідомість.

По-друге, треба говорити про свій біль із собою, з Богом, з іншими людьми. Треба виявити свою рану, щоб Господь міг зцілити її.

По-третє, пам'ятайте: як би не склалася ситуація, Бог любить вас безмежно.

І нарешті, коли ви відчуєте себе вільними від образи, скажіть людині, яка скривдила вас, що ви її прощаете.

Не тримайте образи в собі

На жаль, прощення не приходить само, особливо коли йдеться про серйозну душевну травму. Наші спогади мають потребу в зціленні. Поки ми не в змозі оглянутися на пережиту з миром у серці, ми не зможемо простити.

Ви можете сховати свої переживання у підсвідомість, сподіваючись, що вони не завдаватимуть болю. Але в такий спосіб ми займаємо негативними думками все більше свого внутрішнього простору і починаємо все менше довіряти людям, боячись знову спровокувати біль. Ми замикаємося в собі або погоджуємось на поверхові стосунки з людьми. Чинячи так, ми втрачаємо радість, свободу і почуття безпеки, які несуть в собі близькі дружні стосунки або здоровий шлюб.